

UZVARAS CEĻŠ

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: trešdienās, piektdienās un svētdienās

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālrunl: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapelkas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbālaužu deputātu padomes organs

Nr. 96 (894)

Trešdien, 1956. g. 15. augustā

7. gads

CIEMA PADOME UN RAŽAS NOVĀKŠANA

Sekmīga uzdevumu realizēšana Padomēs lielā mērā atkarīga no deputātiem, no viņu piedalīšanās Padomju praktiskajā darbā.

Tautas ievēlētlem, māca V. I. Leņins, „... pašiem jāizpilda savi likumi, pašiem jāpārbauda tas, kas iznāk dzīvē, pašiem jāatbild tieši savu vēlēšanu priekšā“. Šajos V. I. Leņina vārdos letverta visa vietējo Padomju deputātu darba programma.

Pašreiz kolchozos nav svarīgāka darba, kā ražas novākšana. Ciema Padomēm ir jāņem pareiza vieta šajā atbildīgajā lauksaimniecības darbā. Daudz un dažādus palīdzības veidus var sniegt ciema Padome savā teritorijā esošajiem kolchoziem, taču viens no galvenajiem veidiem ir praktiskais darbs.

Pareizi to ir izpratuši Turku ciema Padomes deputāti (priekšsēdētājs b. Polikarpovs). Tā, piemēram, svētdienā ciema Padomes darbinieki kopā ar aktīvu čakli pēdējās rudzu pļaujā, kūlišu siešanā un citos darbos lauksaimniecības arteli „Sarkanais karogs“. Tas nebija nejaušs gadījums, šeit katru dienu strādās 5 ciema Padomes aktivisti.

Dienā daudz ciema Padomes citādi izturas pret tik svarīgo pasākumu. Lūk, ko saka Līvānu ciema Padomes priekšsēdētājs b. Stepanovs: „... bet kur lai mēs ņemam cilvēkus? Ciema Padomē ir tikai divi cilvēki—es un sekretare“. Skaidrs, ka b. Stepanovs un sekretare b. Veigure aizmirsuši par aktīvu, par deputātiem.

Nav piedodams Rudzētu ciema Padomē tas, ka pašā karstākajā darba laikā ciema Padomes priekšsēdētājs, kluba un bibliotēkas vadītāji atvaļinājuma. Nenoliedzami, ka ikvienam padomju cilvēkam ir tiesības uz atpūtu, taču jā-

rēķinās arī ar sabiedriskās saimniecības apstākļiem.

Iesalstot masas vietējo Padomju darbā, svarīga loma ir ciema Padomju pastāvīgajām komisijām. Tā ir svarīgākā organizatoriskā forma Padomes deputātu darbam sesiju starplaikā. Bez komisiju palīdzības ciemu Padomēm ļoti grūti aptvert visas saimniecības un kultūras nozares ciemu teritorijā. To negrib saprast vairāku mūsu rajona ciemu Padomju izpildu komiteju priekšsēdētāji.

Pareizi ir darījuši Staru ciema Padome (priekšsēdētāja b. Kotāne), kur par lauksaimniecības komisijas priekšsēdētāju ievēlēja kolchoza „Dzimtene“ agronome b. Skrūzmane. Slikti ir tas, ka ciema Padome ar to vien arī apmierinājas. Biedrene Skrūzmane nav saņēmusi nekādu paskaidrojumu kā veikt šo uzdevumu, no viņas netika prasīts arī darba plāns un rezultātā lauksaimniecības pastāvīgās komisijas priekšsēdētāja nezina pat kādi ir šīs komisijas locekļi!

Pastāvīgās lauksaimniecības komisijas nedarbojas arī Rudzētu, Rauniešu, Kursiņu un vairāku citu ciemu Padomēs. Bet, cik viņas vajadzīgas šodien! Vai to tagad nejut ciemu Padomju priekšsēdētāji un sekretāri?

Vēl nav par vēlu aktivizēt pastāvīgās komisijas un aktīvu. Sava darbs jāaktivizē arī kulturizglītības pastāvīgajām komisijām. Sistemātiski izlasīt kaujas lapas, „signalus“, sienas avīzes, apgalmojot darba pirmrindnieku pieredzi, izvērsot pašdarbību un piedaloties praktiskajā darbā, viņas sekmēs savlaicīgu ražas novākšanu.

Soli ar masām, vietējās Padomes daudz augstāk var pacelt sava darba līmeni, panākt kolchozu visu saimniecības nozaru sekmīgu attīstību.

VAIRĀK DARBA PIRMRINDNIEKU RAŽAS NOVĀKŠANĀ!

Kolchozā „1. Maijs“ rudzi nopļauti

REPORTAŽA

„Šodien visu triju kompleksu brigāžu plāvēji un sējēji izgāja pēdējos rudzu laukos,“ saka kolchoza „1. Maijs“ priekšsēdētājs b. Bernāns. „Esam veikuši atbildīgu darba posmu—rudzu pļauju. Pērn mums kolchozā visu ziemāju bija tik pat daudz, cik tagad rudzu, tomēr pļauju šogad veicām divreiz ātrāk nekā pērn. Statos jau 100 ha rudzu.“

Dodamies aplūkot čaklos darbarūkus darbā. Mainās lauku krāsu dažādība. Blakus tikko manāmi dzeltējošiem miežu laukiem paceļas kupli, jau gandrīz pļaujami, brūni ziemas kviešu lauki, bet aiz tiem jau pilnīgi nodzeltējuši sāstatītie rudzi.

„Šie pļauti pirmajās dienās, kad mūs ik pāris stundas traucēja lietus gāzes,“ saka b. Bernāns. Aptaustām rudzu kūļus un to vārpas zem biežās „cepurītes“. Salmi sausi, viens otrs pie vārpām liecot lūzt, tikai graudi vēl gan prasa vēju un sauli.

Trešās brigades trijos pēdējos laukos strādā četras pļaujmašīnas. Dziedādamas izkaptis griež riņķi aiz riņķa. Ceļas un krīt labības pļāvēja spārni, nometot no platformas vienu rudzu kūlīti pēc otra. Veiksmīgu roku mašīnas vada brigades labākie pļāvēji D. Višņevskis un P. Puga, viņiem seko A. Babris un J. Cišs.

Veiklas sējējas sien kūlišus. Čaklākās kā B. Vilcāne un H. Puga dienā sasien caurmērā pa 900 kūlišu katrā. Neatpaliek arī skolēnu brigades locekļi. Lūk, pats viņu brigadieris M. Cišs ar zirgu grābekli savāc nolūzušās vārpas un palikušos rudzu stiebrus jau sastatītajos laukos. Šis ir viņa iemīļotais darbs un pļaujas laikā viņu

šajā sēdekli redz ik dienu. Šodien, tāpat kā visās pārējās dienās, uz rudzu lauka III brigādē tuvu pie desmit skolēniem. V. Pudāne un H. Babris dienā sasien pa 700 un vairāk kūlišu. Uzsākot skolas gaitas, viņi ar lepnumu varēs priecāties par nopelnītajām izstrādes dienām dzimtajā kolchozā.

Pļauja III kompleksajā brigādē, kuru vada S. Gromucha, patiešām tuvojas nobeiģumam.

Otrās brigades lauki... Arī te kūšā darbs Pļaujā piedalās trīs mašīnas. Nenogurstoši ik dienas izstrādes normas pāršniedz piedzīvojušie plāvēji bb. A. Zarāns un J. Isajevs. Šodien viņi pļauj pēdējos brigades rudzus. Arī otrajā brigādē kūlišu sējēji neatpaliek no trešās brigades. Te S. Gromucha, A. Butkāne, M. Onckule dienā sasien pa 700—800 kūlišu. Viņām seko A. Čivkuls, B. Dzenis un citi.

Daudz rūpju šodien kompleksās brigades brigadierim b. Kļavinskim. Viņa brigade pirmā uzsāka pļauju un šodien gatavojas vest pirmā pļāvuma rudzus šķūnī. Te vajadzīga brigades vadītāja organizatoriska palīdzība, bet gribas arī aizskriet pie celtniecības brigades vīriem, kas beidz uzklāt juntu jaunceltājam labības šķūnim. Pēc divām dienām tam jābūt gatavam, jo kur gan citur paslēpsī šā gada ražu no lietus un zudumiem, bet maizes ir daudz. 48 ha rudzu jau nopļauti, bet vēl jau 15 ha ziemas kviešu un kur tad vasarājs.

Uz vienas no trijām I brigades mašīnām sastopam vairāk kā 60 gadus veco kol-

choznieku Jāni Zarānu, kas veiksmīgi pļauj vienu lauku pēc otra. Jūlija mēnesī vien šis čaklais zemkopis nopelnījis 40 izstrādes dienas. Lūk, piemērs gados jaunākiem.

Arī šajā brigādē netrūkst aktīvu kolchoznieku. Lūk, M. A. Kļavinska, G. Vindule, kuras sasien pa 700 un vairāk kūlišu dienā.

Uz jautājumu, kā paveicāt tādu lielu darbu sešās dienās, kad katru dienu traucē lietus?, b. Bernāns atbild:

„Brigāžu kolchoznieki saprot, ka novācot rudzus dzeltengatavības stadijā, tiem mazāk graudu zuduma un nevar jau arī gaidīt uz laiku. Kad labība gatava, tā jāpļauj. Citādi būs darbu sastrēģums. Lietainajās dienās brigādēs darbs bija organizēts ļoti labi. Cilvēki burtiski dežurēja pie rudzu laukiem un kā tikai rasa nokalta, tā uzsāka pļauju. Dažu dienu pienācās gaidīt pusi no darba dienas laika, tomēr, lūk, kāds darbs veikts. Šodien jau sāksim vest šķūņos, bet pēc dienas, divām uzsāksim kviešu pļauju. Šogad arī kolchoznieki aktīvāk kā iepriekšējā gadā piedalās ražas novākšanas darbos, jo visi redz un zina, ka darba dienas vērtība vairākkārt augusi. Reizē ar kulšanu, kuru uzsāksim pēc nedēļas, izsniegsim kolchozniekiem avansā pa 1 kg graudu. Šogad to var atļauties, jo ziemāju hektaras mums dos apmēram 8—9 cēt biruma, turklāt to šogad divreiz vairāk kā pagājušajā gadā.“

Drīz, drīz kolchozā „1. Maijs“ dūks kuļmašīnas un graudi birs klētīs.

Pirmie uzsākt rudzu pļauju, pirmie to beidzāt, lai pirmajiem rajonā jums iedūcas liksmā kuļmašīnas dziesma!

A. Bērzs
P. Jauja

Baltkrievijas PSR. Molodečņenskās apgabala Vilejskas rajona kolchozos un uzņēmumos bieži var redzēt dzīvespriecīgu pastnieku Ivanu Jaščenko. Neraugoties uz saviem septiņdesmit gadiem, b. Jaščenko katru dienu atgriežas ar tukšu somu un jauniem pasūtījumiem.

Attēlā: Ivans Jaščenko atnesis grāmatas Vilejskas rajona lauksaimniecības arteļa „Putj ljiča“ biedriem.

INFORMATIVAIS PĀRSKATS

par ražas novākšanas gaitu rajona kolchozos uz š. g. 13. augustu procentos (pēc plānu komisijas ziņām)

№ p. k.	Kolchoza un ciema padomes nosaukums	Nopļauts ziemāju	Nopļūktis garškiežu rās līnu	№ p. k.	Kolchoza un ciema padomes nosaukums	Nopļauts ziemāju	Nopļūktis garškiežu rās līnu
1.	Draudzīgais maijs Darba tauta Kursiņu c/p	60 33 47,6	2,1 — 1,2	6.	Oškalna v. n. Dzimtene Staru c/p	7,7 23,8 14,4	— — —
2.	Vorošilova v. n. Rauniešu c/p	25,9 25,9	3,9 3,9	7.	Leņina v. n. Padomju Latvija Molodaja gvardija Rudzētu c/p	4,1 11,9 32 14	1,6 16,5 0,2 6,6
3.	Stajina v. n. Maļenkova v. n. Darbs Pēternieku c/p	28,4 18,7 3,1 21	20,8 14,1 17 17,6	8.	Uzvara Cīņa Rožkalnu c/p	3,5 27,5 10,1	— — —
4.	1. Maijs Ziedošā vārpa Latgales zieds Rožupes c/p	51,5 6 9,2 20,4	— — — —	9.	Zelta vārpa Nākotne Molotova v. n. Līvānu c/p	3 30,9 3,4 8,9	— 11,5 2,6 3,3
5.	Sarkanais karogs Strauts Brīvais zemnieks Turku c/p	21,4 0,8 32,6 16,4	8 0,3 — 2,3	10.	Čapajeva v. n. Kaļiņina v. n. Jersikas c/p	5,2 6,4 5,9	8,3 5,3 5,4

Partijas dzīve

Partijas pirmorganizāciju neatliekamie uzdevumi

Sekmes ražas novākšanā ir atkarīgas no tā, cik prasmīgi partijas pirmorganizācija saskaņo masu politisko darbu ar kārtējiem saimnieciskajiem uzdevumiem. Ja šodien kolchozā „1. Maijs“ ir novākts vairāk kā 100 hektaru ziemāju, tad liels nopelns šeit ir partijas pirmorganizācijai, tās biedriem. Partijas pirmorganizācija kopā ar kolchoza valdi savlaicīgi bija padomājusi, kā novākt bagāto ražu.

Tā, piemēram, lai pārbaudītu gatavību ražas novākšanai, katrs partijas biedrs saņēma attiecīgu partijas uzdevumu. Pateicoties partijas pirmorganizācijas sekretara b. Gromuchas regulārai uzdevumu kontrolei, atklātie trūkumi tika laikus novērsti.

Liels palīgs kolchoza valdei ir Vorošilova vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa partijas pirmorganizācija (sekretars b. Nikitins). Šī partijas pirmorganizācija uzsāka savu darbu ar komjauniešu un kolchoza aktīva iesaistīšanu masu politiskajā darbā. Te nenogurstoši strādā agitatori, izskaidrojot kolchozniekiem partijas un valdības lēmumus un, pirmkārt, partijas XX kongresa nospraustos uzdevumus. Gandrīz visas partijas sapulces šeit ir atklātas, kas tuvina partiju un bezpartejisko aktīvu. Tā nesēn kolchozā notika atklāta partijas sapulce, kurā apsprieda gatavošanos ražas novākšanai, turpat apstiprināja arī ražas novākšanas darba plānu. Katrs partijas biedrs un komjaunietis saņēma uzdevumu, ko viņi tagad arī sekmīgi pilda.

Darba lauku audzināšanā ļoti liela nozīme ir uzskatāmajai agitācijai un pirmrindnieku popularizēšanai. Partijas pirmorganizācija sekmīgi izmanto šos iedarbīgos līdzekļus. Galvenais ir tas, ka uzskates agitācijas saturs iet kopsoli ar pašreiz veicamajiem uzdevumiem. Šodien kolchoza valdes telpās, klubā, ciema

padomē un bibliotēkā ir lozungi un plakati, kuri mobilizē kolchozniekus novākt ražu bez zudumiem katros laika apstākļos.

Godam pilda savu partijas biedra pienākumu kolchoza „Dzimentene“ partijas pirmorganizācija (sekretars b. Stikāns). Visi 8 komunisti strādā gan lopkopībā, gan laukkopībā. Viņu darbs vaiņagojas panākumiem. Tā, piemēram, komunisti laukkopji Roberts Zvirbulis un Jānis Krasņakovs ir izaudzējuši bagātu lina ražu, un to plūksana rit pilnā sparā.

Komunists Jānis Sergejevs ir otrās kompleksās brigades brigadieris. Kaut gan viņš šo brigadi vada pirmo gadu, viņš jau parādījis sevi par labu darba organizatoru. Jau dažas dienas atpakaļ brigadē ir novākti visi rudzi. Viņa piemēram seko pārējās brigades un posmi.

Tomēr ražas novākšanas tempi vēl ir ļoti gausi. Tas liecina, ka atsevišķu kolchozu pirmorganizācijas nepieņemtajai vajadzīgo vērību sekmīgai ražas novākšanas darbu organizēšanai un vadīšanai.

Ir kolhozi, kuri neuzsāk labības novākšanu izlases veidā, bet gaida veselu masīvu nogatavošanos. Tā tas ir Molotova, Kaļiņina vārdā nosauktajos kolchozos un lauksaimniecības arteļi „Ziedošā vārpa“. Šāds stāvoklis radies tāpēc, ka partijas pirmorganizāciju sekretari bb. Artemjevs, Ignatjevs un Kurpnieks maz interesējas par ražas likteni. Viņi neorganizē nekādu izskaidrošanas darbu kolchoznieku vidū, nepalīdz kolchozu valdēm, paši nepiedalās kolchozu ražošanas darbā, sevišķi tas attiecināms uz bb. Artemjevu un Ignatjevu.

Lai sekmīgi novāktu ražu, partijas pirmorganizācijām jāizmanto visas iespējas un rezerves, visi agitācijas veidi.

J. Braslavcs,
LKP rajona komitejas sekretars

ISI UN SKAIDRI

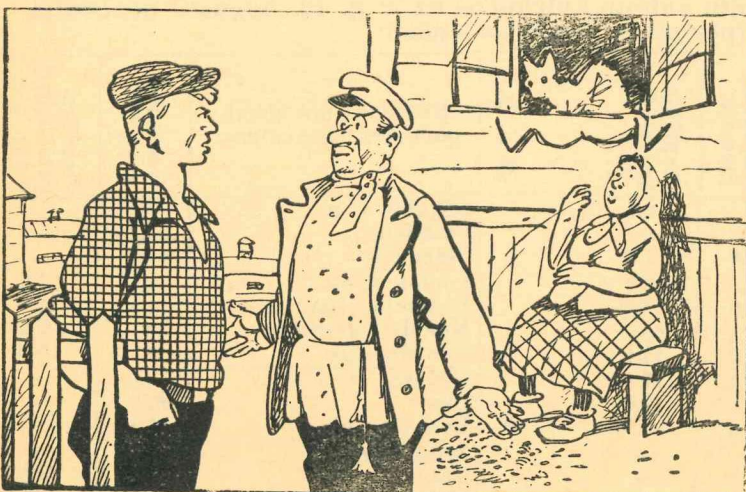
Par savu degunu tālāk neredz

Maļenkova vārdā nosauktajā lauksaimniecības arteļi ir Veiguru ģimene. Pats ģimenes galva Ignats nodarbojas tikai ar dažādu intrigu un muļķīgu joku izdomāšanu, brīžiem palaiž rokas kolchoza īpašumā.

Arī viņa sieva Antonija, kaut gan pašos spēka gados, kolchoza darbā nepiedalās.

Šīs ģimenes augstākie centieni saistīti ar personīgo kabatu.

Fakts

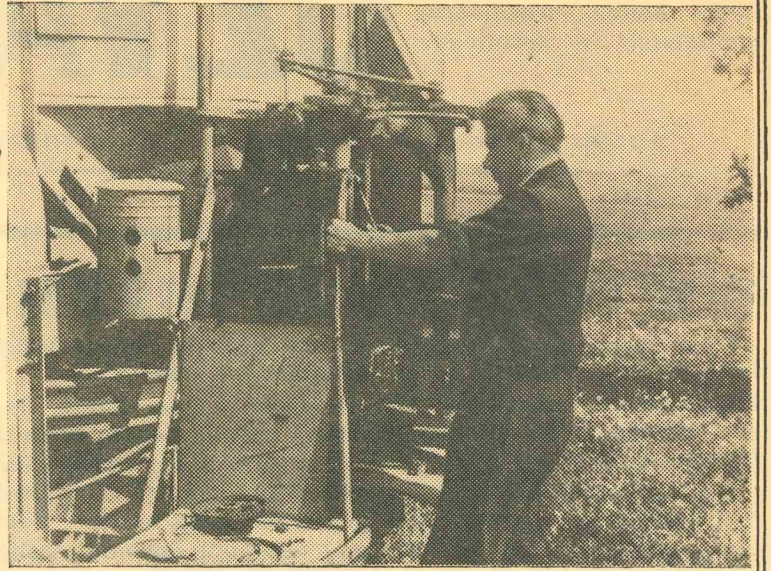
Brigadieris: Varbūt šodien iesiet rudzus pļaut?
Veigurs: Man un manai sievai priekš tādiem niekiem nav laika. Jāpaprāto, kur varētu bez darba kaut ko ieraut. Man pašam jāraksta visādas melīgas sūdzības uz visām pusēm. Pats redzi, nav laika.

* TRAKTORISTI UN KOMBAINIERI — MTS MECHANIZATORI! *

Nemitīgi rūpējieties, lai mašīnas būtu nevainojamā kārtībā!

NO TĀ atkarīgi ražas novākšanas tempi

Attēlā: lina kombainieris Benjamiņš Staris, kas pagājušajā gadā saņēma Vissavienības prēmiju, sistematiski veic kombaina tehnisko apkalpi.

Kad aizmirsuši lopkopību

Gar Atašas upes abiem krastiem stiepjas lauksaimniecības artelis „Strauts“. Auglīga ir kolchoza augsne, šeit ir visas iespējas attīstīt lopkopību. Taču augsne būtu auglīgāka un lopkopība produktīvāka, ja kolchoza priekšsēdētājs b. Bogdanovs un agronome b. Adamsone būtu par to vairāk rūpējušies.

Makaru liellopu fermā, kur par ziemeļiem ir 12 slaucamas govīs, virca aizplūst grāvī neizmanto. Divās Gruguļu liellopu fermās jau tieši kūti ir ierīkotas mēslu krātuves, bet tām nav efekta, par cik organisko mēslu uzkrāšanai netiek pielietota kūdra. Dažās liellopu fermās pa naktīm pat nav iespējams kūti sadzīt lopus mitruma dēļ, bet no Gruguļu liellopu fermas, kas ir bez grīdām, jau otro gadu stāv neizvesti kūtsmēsli.

Šogad kolchozā „Strauts“, kā nevienā rajona kolchozā, krities izslaukums — par 300 litriem piena no govīs. Jautājam kolchoza agronomi b. Adamsonei, kāpēc tas tā, uz ko arī viņa atbild: proti, pagājušajā gadā slaucamajām govīm līdz 10. jūnijam izsniedza raušus un šogad liniem uzarts 15 ha pļavu, kur ik gadus bija labas ganības.

Nav šaubu, ka arī šogad stāvoklis būs tāds pat, jo visus liča gabalus gar Atašas upi nopļāvuši kolchoznieki. Jautājam laukkopības brigadierim b. Vuškārnīkam, kā kolchoznieki iepļauj sienu savām personīgajām govīm.

Te atbilde bija pārliecinoša — Pļauj, kā katrs var.

Šogad govju piebarošanai ganību periodā bija iesēti 23,5 ha viengadīgo zālāju, bet vai kaut viens hektars tika izlietots šim nolūkam? Nē, atkal b. Adamsone aizbildinās ar to, ka minētā platība jānoplauj sienam, citādi pretējā gadījumā nav izejas.

Tai pašā laikā kolchoza priekšsēdētājs b. Bogdanovs neredz un Turku ciema padomes priekšsēdētājs b. Polikarpovs neliekas ne zinīs, ka kolchoznieku lielākajai daļai ir pa divas slaucamas govīs. Kolchoznieks Alberts Stikāns tur pat 4 liellopus, tai skaitā 2 slaucamas govīs, bet viensētnieks Eliāšs Salietis un kolchozniece Anna Peniga uz kolchoza rēķina personīgā lietošanā uztur pat zirgus. Tāpēc nav nejaušība, ka kolchoznieks Antons Vilkājs, turēdams divas slaucamas govīs, padzina no ābola atāla sabiedrisko ganāmpulku uz mazražīgām ganībām, lai ietaupītu ganības personīgām govīm.

Kolchozā vispār nav padomāts par kultivētu ganību ierīkošanu, tāpēc arī nav nejaušība, ka lielākais izslaukums kolchozā no vienas govīs dienā ir 5—6,5 litri.

Pagājušajā gadā kolchozā ar lielu steigu tika nodota ekspluatācijā jauna cūku ferma, bet par nožēlošanu te cūkkopēm jāveic liels darbs. Logi nav iestikloti un, lai kūti nebūtu caurvēja, cūkko-

pes logus aizbāž ar lupatām, kad tajā pat laikā noliktavā daudz vietas aizņem logu stikli. Cūku fermā ir 84 cūkas un divām cūkkopēm bb. Ūdrasolai un Lācei ik dienas šim cūku daudzumam jāsamalcina zaļbarības mistrs ar rokām. Kolchoza valde nav padomājusi arī par šī darba mechanizēšanu.

Rets visies šajā kolchozā ir arī ciema padomes priekšsēdētājs b. Polikarpovs. Slikti te strādā arī kolchoza revīzijas komisija, tādēļ nav nejaušība, ka gandrīz pie katras kolchoznieku mājas vairāku metru platumā noganīti vai nobradāti kolchoza lauki.

Nepildās arī kolchoza valdes pieņemtie lēmumi, jo tie ir pieņemti tikai formāli, bet to izpilde netiek kontrolēta. Tā, piemēram, jau sen izņemts lēmums par sagatavošanos ražas novākšanai, bet vēl šodien par labības šķūņu savešanu kārtībā nav domāts. Arī kūti nav dezinficētas.

Kolchoza valde nepieņem nekādus mērus pret darba disciplīnas grāvējiem. Piemēram, Tekla Jasinska, pēdējos trijos mēnešos izstrādāja tikai 21 darba dienu, Jānis Grugulis — 6 darba dienas un Monika Endzele — 15 darba dienas.

Iestājies sprāgs ražas novākšanas periods. Kolchoza darbarūkiem jāpieliek visas pūles, lai savlaicīgi novāktu bagāto ražu un nodrošinātu sabiedriskos lopus ar lopbarību un piemērotām mītnēm.

A. Eglītis

Rūpējieties PAR APKĀRTNI UN TELPĀM

Darba telpu, kantoru, skolu tīrība un apkārtnes kārtība stāsta par cilvēkiem, kas dzīvo šajā vidē. Kārtība un tīrība liecina par kultūraliem, darbā kārtīgiem cilvēkiem, ceļ viņu autoritāti iedzīvotāju vidū. Katram ir patīkami iet tīrā labi uzkotā dārzā vai istabā. Pirmajā labi atpūsties, pavadīt brīvo laiku, otrajā radoši strādāt.

Bet vai par daudz iestāžu, klubu un kolchozu kantoru telpām un to apkārtni var izteikties pozitīvi? Sprotams nē. Ja labi kopti dārzi un ceļi ir vairums rajona skolās, daudz maz pie Vorošilova vārdā nosauktā kolchoza kantora ēkas, tad to nevar teikt par

pārējiem kolchozu un ciemu padomju klubiem un kantoru ēkām. Lūk, fakti stāsta. Kolchoza „Ziedošā vārpa“ kantora apkārtnē vienmēr piemētāta papīriem, atkritumiem, nereti neuzkoptajā ābeļu dārzā, kas izplešas šosejas priekšā, mauj piesietie teļi un piemēslo dārzu, ābeļu zarus karājas bērnu autiņi un lupatas. Arī iekšpusē daudz neatšķiras no ārpusē, labi iekārtotās telpas netīras. Papirosu galu un putekļu, cik uziet. Goda plāksne bez fotografijām karājas nenomainīta jau no Jāņudienas, avīžu un žurnālu sējumi nekārtībā mēģinās pa gaiteni tumšajiem kaktiem, skapja augšu un aiz

tā. Priekšsēdētāja istabas logs izsists un aizlīmēts ar avīzi.

„Ziedošā vārpa“ acimredzot piemēru ņem no priekšniecības — Rožupes ciema padomes, jo arī tur nekārtības ārējā izskatā cik uziet. Tādu pat „atziņu“ pelna Rožupes pienotava, „Zelta vārpa“, Rauniešu krejotavas un citu kantoru un klubu apkārtnes.

Laiks reiz cilvēkiem, kas dzīvo un strādā šādās sabiedriskajās ēkās, apskatīties apkārt un ievest tādu kārtību, kādu prasa mūsu dzīves pamatjēdzieni.

A. Rudzutaka

Redaktore H. JEROFEJEVA